

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/24/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423010661
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4423010661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. a spol., pre zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a obžalovanej C. D. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18.01.2024, sp. zn. 1T/68/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. apríla 2024, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanej C. D..

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovanej

C. D., nar. XX.X.XXXX v E. F., trvale bytom

G. H., F. XXX/XX,

u k l a d á :

Podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a pri nezistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona, trest odňatia slobody 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zo dňa 18.01.2024, sp. zn. 1T/68/2023 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný v I. rade“) vinným zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a obžalovanú C. D. (ďalej len „obžalovaná v II. rade“) vinnou zo zločinu prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona podľa § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: obžalovaný A. B. ako vodič a obžalovaná C. D. a doposiaľ ďalšie nestotožnené osoby umožnili 4 osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, prechod územím Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že po tom ako obžalovaný A. B. dostal ponuku na prevoz migrantov za prísľub finančnej odmeny 100,00 eur za osobu od doposiaľ nestotožnených osôb s ich presnou polohou v okolí H., následne ako vodič motorového vozidla A. A., EČV: I., čiernej metalízy, imatrikované na Slovensku, VIN: J. vyzdvihol v G. H. obžalovanú C. D., s ktorou sa spoločne dostavili dňa 24.5.2023, v čase okolo 00,00 h na určené miesto v okolí mesta H. na vyzdvihnutie osôb na prepravu, ktoré sa tam dostali dňa 23.5.2023, v čase asi o 01,00 h za pomoci ďalšej nestotožnenej zodpovednej osoby, ktorá im umožnila prechod cez územie I., následne dňa 22.5.2023 v čase okolo 23,00 h až 00,00 h dňa 23.5.2023 cez doposiaľ bližšie nezistenú štátnu hranicu I. a Slovenskej republiky v meste H. a po tom obžalovaný A. B. ako vodič motorového vozidla značky A. A., EČV: I., čiernej metalízy, imatrikované na Slovensku, VIN: J. a obžalovaná C. D. ako jeho spolujazdec týmto osobám umožnili nastúpiť do tohto motorového vozidla za účelom ich prepravy do K. ako miesta vykládky a pokračovali s nimi ďalej cez územie Slovenskej republiky, a to až do obce B. G., kde boli dňa 24.5.2023 v čase okolo 01,05 h spozorovaní hliadkou OO PZ B. G., na H. ceste v B. G. a následne pri kontrole objektu predajne L. na H. ulici číslo X, bolo hliadkou OO PZ B. G. v čase 02,35 h uvedené motorové vozidlo spozorované medzi zaparkovanými vozidlami pred objektom predajne, ktorá počas kontroly zistila, že vo vozidle sa nachádzajú 4 osoby pôvodom z Tureckej republiky: I. F. A., narodený XX.XX.XXXX, B. M., narodený XX.X.XXXX, K. M., narodený XX.X.XXXX, N. E., narodený XX.X.XXXX, všetci bez platných víz, ktoré neboli štátnymi občanmi členského štátu Európskej únie a nedisponovali ani platnými vízami umožňujúcimi ich vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky a Schengenského priestoru,

Za tento zločin uložil súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

- obžalovanému v I. rade podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s poukazom na § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks mobilný telefón značky F. O. A. XX P. farby, IMEI X:XXXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2:XXXXXXXXXXXXXXXXX spolu so SIM kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý sa nachádza vo vyšetrovacom spise Prezídia Policajného zboru, úradu hraničnej a cudzineckej polície, národná jednotka boja proti nelegálnej migrácii, oddelenie operatívnej činnosti a vyšetrovania Západ, Ružinovská 1/B, 81272 Bratislava vedeného pod sp. zn. ČVS: Q./B., ktorý spis je súčasťou spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T 68/2023,

- motorové vozidlo zn. A. A., EČV: I., čiernej metalízy, imatrikované na Slovensku, VIN: J., ktoré sa nachádza v sklade zaistených vozidiel - Centrum bezpečnostnotechnických činností D., Oddelenie ochrany utajovaných skutočností a zaistených vecí, vysunuté pracovisko E. B. K., ktorý sklad sa nachádza na adrese L. F. C. XX, XXX XX R. a podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona rozhodol, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

-obžalovanej v II. rade podľa § 355 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/, písmeno l/ Trestného zákona a pri neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, s poukazom na § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov a podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovanú zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala ihneď, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa, odvolanie obžalovaná v I. rade, v zákonnej lehote následne odvolanie podal i obžalovaný v I. rade.

Obžalovaná v II. rade v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že sa odvolala z dôvodu, že má doma malého dvojročného syna, o ktorého sa stará sama, je slobodná mamička a má aj ťažko postihnutého brata, ktorý si vyžaduje 24 hodinovú starostlivosť, denne pomáha tiež svojej ťažko chorej mamičke, ktorá má veľkú cukrovku. Uviedla, že všetko ľutuje, nevedela, čo pácha, je jej to veľmi ľúto a mrzí ju to. Taktiež uviedla, že nemala ani prideleného advokáta, nemá sa na koho obrátiť a chcela by vážený súd poprosiť kvôli jej rodine o náramok, aby mohla naďalej pomáhať svojej mamičke s bratom a vychovávať svojho syna, aby sa vedela aj zamestnať, aby aj finančne vedela pomáhať svojej mame.

Obžalovaný v I. rade v písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku ohľadne uloženého mu trestu a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám odsúdil na primerane miernejší trest odňatia slobody z nasledovných dôvodov: navrhuje, aby mu bol uložený miernejší trest, nakoľko uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri roky nepodmienečne je neprimerane prísny, bol uložený v rozpore s ustanoveniami § 34 Trestného zákona, neboli dostatočne zohľadnené a do výšky trestu premietnuté všetky poľahčujúce skutočnosti a okolnosti prípadu. Uviedol, že je mimoriadne vďačný za to, že súd prvého stupňa použil zmierňovacie ustanovenia a uložil mu trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, ktorá je neprimerane prísna, až drakonická. Poukázal na to, že z dostupných informácií zistil, že v obdobných prípadoch sa ukladá trest odňatia slobody do troch rokov a s tým aj on počítal. Záverom uviedol, že odvolanie podáva aj z dôvodu, že v najbližšom čase má byť prijatá novela Trestného zákona a nie je vylúčené, že trestná sadzba za uvedený čin bude znížená, čo bude mať vplyv aj na skutok a jeho trest.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky sa k odvolaniu obžalovaného v I. rade vyjadrila, že rozhodnutie prvostupňového okresného súdu je podľa jej názoru zákonné a dôvodné, tak čo do výroku o vine, ako i vo výroku o uloženom treste, pričom dôvody podaného odvolania považuje za neopodstatnené.

Na verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa nedostavila obžalovaná v II. rade, doručenie upovedomenia mala riadne vykázané, neúčast' na verejnom zasadnutí riadne ospravedlnila prostredníctvom sociálnej pracovníčky Obecného úradu G. H. z dôvodu ochorenia, preto sa verejné zasadnutie vykonalo v zmysle ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovanej v II. rade.

Obhajca obžalovaného v I. rade sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v plnom rozsahu pripojil k písomne vypracovanému odvolaniu a nad rámec tam uvedeného nedodal žiadne ďalšie skutočnosti. V konečnom návrhu poukázal na svoje písomné podanie, vrátane jeho petitu.

Obžalovaný v I. rade na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu k dôvodom odvolania uviedol, že zločin spáchal v dôsledku finančnej krízy, žiadal o prepáčenie, chcel, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody, pričom za postačujúci by považoval trest vo výmere troch rokov a šesť mesiacov. Na otázky predsedníčky senátu uviedol, že s obžalovanou v II. rade žijú v spoločnej domácnosti, ako druh a družka, nemajú spoločné deti, maloleté dieťa, o ktoré sa stará obžalovaná v II. rade, je z jej prvého vzťahu a taktiež uviedol, že sa zdržiava u obžalovanej na adrese G. H., F. XX a na Slovensku sa nachádza späťne asi dva a pol roka.

V konečnom návrhu navrhol, aby mu bol zmiernený trest odňatia slobody.

Zástupkyňa krajského prokurátora sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavala písomného vyjadrenia okresného prokurátora k odvolaniam obžalovaných. Mala za to, že súd prvého stupňa rozhodol v súlade so zákonom pokiaľ ide o tresty, ktoré ukladal obom obžalovaným a to za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu.

Navrhla preto odvolania obžalovaných zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu

konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania niektorého z dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadoväžený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie uvedené v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou oboch obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní ich konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, aj odvolací súd sa stotožňuje s úvahou súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním je bez dôvodných pochybností preukázané, že skutku sa dopustili obaja obžalovaní konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaných a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia oboch obžalovaných, poukazujúc pritom na vyhlásenie oboch obžalovaných o vine a v nadväznosti na zadoväžené dôkazy v prípravnom konaní, ktoré zodpovedajú ustanoveniu § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a ktoré jednoznačne preukazujú, že skutok spáchali obžalovaní. Vzhľadom k tomu, že obaja obžalovaní urobili vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku a súd ich vyhlásenie prijal, nevykonal dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadom trestu.

K výroku I. rozsudku:

Súd prvého stupňa preto nepochybil, keď konanie obžalovanej v II. rade právne kvalifikoval ako zločin prevádzčstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona podľa § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste však odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa dôsledne nevyhodnotil všetky kritériá rozhodné pre určenie výmery trestu a jeho účelu tak, ako to predpokladajú ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, i keď u obžalovanej v II. rade prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti a pri nevzhladnutí žiadnej priťažujúcej okolnosti vychádzal zo zníženej hornej hranice trestnej sadzby a následne s poukazom na ustanovenie § 39 Trestného zákona, uložil obžalovanej trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 roky a 6 mesiacov nepodmienečne s poukazom na osobu obžalovanej, ako i naplnenie individuálnej a generálnej prevencie.

Odvolací súd sa s uvedenými dôvodmi súdu prvého stupňa v podstate stotožnil, avšak pri použití mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia zohľadnil u obžalovanej v II. rade predovšetkým skutočnosť, že pred spáchaním skutku viedla riadny život, nemá záznam v Registri trestov, nebola ani priestupkovo prejednávaná, má maloleté dieťa, o ktoré sa stará sama, s biologickým otcom dieťaťa nežije, ako i to, že iniciátorom skutku bol obžalovaný v I. rade, a preto mal za to, že trest uložený jej súdom prvého stupňa by bol pre ňu neprimerane prísny.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj b/ pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, e/ ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o uloženom treste obžalovanej v II. rade podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku a obžalovanej v II. rade uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže takto uložený trest považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu, čím odvolacím námietkam obžalovanej v II. rade vyhovel.

K výroku II. rozsudku:

Súd prvého stupňa u obžalovaného v I. rade nepochybil, keď jeho konanie právne kvalifikoval ako zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona podľa § 355 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku.

Po preskúmaní výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa uznajúc napadnutým rozsudkom obžalovaného v I. rade vinným zo spáchania už vyššie označeného trestného činu, vykonaným dôkazom opodstatnene a aj zákonu zodpovedajúcim spôsobom, pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, u obžalovaného v I. rade prihliadol na všetky kritériá ustanovené v § 34 Trestného zákona a to na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne zistil u obžalovaného v I. rade jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, správne nezistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona a taktiež správne aplikoval ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona.

Požiadavku obžalovaného v I. rade na uloženie miernejšieho trestu, resp. poukázanie na ukladanie trestu v trvaní do troch rokov v obdobných prípadoch, ako i poukázanie na doposiaľ neúčinné novely Trestného zákona považoval odvolací súd za účelové, keďže súd prvého stupňa jeho osobné a rodinné pomery, jeho doterajší spôsob života, ako i jeho doterajšiu bezúhonnosť zohľadnil pri ukladaní trestu za tak závažnú trestnú činnosť, keď mu v upravenej trestnej sadzbe sedem až desať rokov, za použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia uložil trest odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere štyri roky nepodmienečne. Odvolací súd však zdôrazňuje, že i keď u obžalovaného išlo o prvé protiprávne konanie, bol si vedomý páchania závažnej trestnej činnosti a ako sám uviedol, motorovým vozidlom prevážal migrantov 2-3 krát a v prípravnom konaní popísal ako bol v štyroch prípadoch vykonávať transport osôb – migrantov, čiže sa vedome zapojil do nelegálnej činnosti za vopred dohodnutú finančnú odmenu, ktorej charakteru si musel byť vedomý vzhľadom na jej vysokú organizovanosť a narastajúce prípady v poslednom období, preto nemožno tieto uvedené skutočnosti porovnávať s inými obdobnými prípadmi s uložením trestu odňatia slobody v trvaní do troch rokov, na ktoré v písomnom odôvodnení odvolania poukazuje a na následky spáchaného trestného činu obžalovaný v I. rade mal myslieť už v čase jeho páchania.

Odvolací súd sa stotožňuje i s rozhodnutím súdu prvého stupňa o zaradení obžalovaného v I. rade na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle zákonného ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

S rozhodnutím súdu prvého stupňa o uložení trestu prepadnutia veci (mobilného telefónu a motorového vozidla) obžalovanému v I. rade sa odvolací súd tiež, ako so zákonným a správnym plne stotožňuje.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného v I. rade napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie ním podané podľa § 319 Trestného poriadku zamietol zistiť, že nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.